

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Αυτοί που προετοίμασαν
τον αγώνα

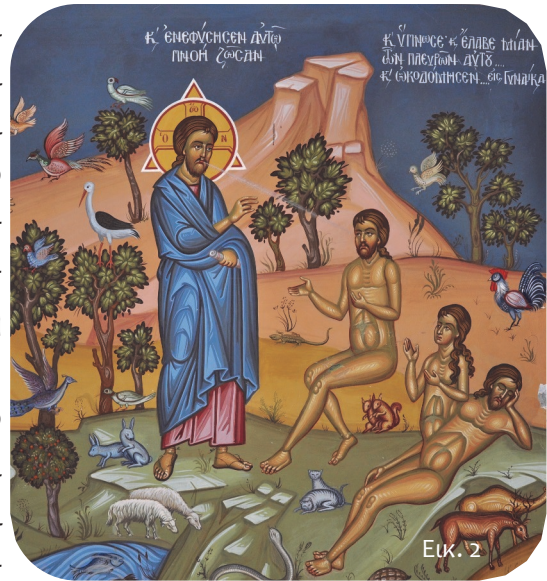
Το κακό ασχημίζει τη ζωή: η πτώση του ανθρώπου

Η σχέση των πρωτόπλαστων με τον Θεό

Ο Θεός αγαπά όλους τους ανθρώπους και προσκαλεί κάθε άνθρωπο να τον αγαπήσει κι εκείνος. Την πιο πάνω αλήθεια μάς περιγράφει η Παλαιά Διαθήκη στο πρώτο της βιβλίο, το οποίο ονομάζεται Γένεση. Εκεί, με τρόπο συμβολικό περιγράφεται πώς είναι η ζωή του ανθρώπου κοντά στον Θεό και πώς είναι η ζωή μακριά του.

Στο βιβλίο της Γένεσης αναφέρεται ότι ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο σε έξι μεγάλα χρονικά διαστήματα, που τα ονομάζει «ημέρες». Ο Θεός δημιούργησε όλα τα πλάσματα πολύ καλά. Στη συνέχεια, δημιούργησε τον άνθρωπο, τον Αδάμ και την Εύα, για να χαίρονται μαζί με όλα τα άλλα δημιουργήματα την ομορφιά της ζωής κοντά στον Θεό. Μέσα στον μεγάλο κήπο, τον Παράδεισο, που ζούσαν οι πρωτόπλαστοι, υπήρχε το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Ο Θεός τούς έδωσε την εντολή να μην φάνε από αυτό το δέντρο, επειδή αυτό θα φέρει στη ζωή τους τον θάνατο. Οι πρωτόπλαστοι, όμως, παρασύρθηκαν από τον διάβολο, που με μορφή φιδιού τους είπε ότι ο Θεός τούς απαγόρευσε να φάνε από το δέντρο αυτό γιατί θα γινόντουσαν και αυτοί Θεοί. Τους παρουσίασε, έτσι, μια ψεύτικη εικόνα για τον Θεό, δηλαδή ότι ο Θεός δεν αγαπά τους ανθρώπους. Παρασυρόμενοι, λοιπόν, από τον διάβολο, έφαγαν από το απαγορευμένο δέντρο και τότε κατάλαβαν ότι είχαν κάνει ένα τεράστιο λάθος: πρόδωσαν την εμπιστοσύνη και την αγάπη του Θεού, ο οποίος είχε κάνει τόσα για αυτούς.

Όταν ο Θεός ζήτησε από τους πρωτόπλαστους να μετανοήσουν, αυτοί αρνήθηκαν. Ο Αδάμ του είπε: «Η γυναίκα, που μου έδωσες, μου έδωσε και έφαγα» ενώ η Εύα του απάντησε «Το φίδι με εξαπάτησε και έφαγα». Έτσι, οι πρώτοι άνθρωποι, όχι μόνο πρόδωσαν την εμπιστοσύνη και την αγάπη, που τους είχε ο Θεός, αλλά χάλασαν και τη σχέση που είχαν μεταξύ τους. Το κακό, πλέον, είχε μπει για καλά στη ζωή τους. Τότε, μη αγαπώντας τον Θεό και τον συνάνθρωπο βρέθηκαν να ζουν έξω από τον παράδεισο. Ο Θεός, όμως, τους είπε ότι αυτός θα τους αγαπά πάντα και όταν αυτοί θέλουν, είναι πάντα ευπρόσδεκτοι να επιστρέψουν στην αγκαλιά του και να ζήσουν στον παράδεισο.

(Γένεση, 1-3)

1. Κυκλώνουμε τον αριθμό μιας από τις τρεις φράσεις, που συμπληρώνει σωστά την πρόταση.

α. Ο Θεός δημιούργησε ...

1. πρώτα τον άνθρωπο και μετά όλο τον κόσμο.
2. πρώτα τον κόσμο και μετά τον άνθρωπο.
3. τον άνθρωπο και τον κόσμο ταυτόχρονα.

β. Κοντά στον Θεό ο άνθρωπος ...

1. δεν ζούσε ελεύθερος.
2. ζούσε ως φίλος του Θεού και αδελφός κάθε ανθρώπου.
3. ένιωθε δούλος του Θεού και ανταγωνιστής κάθε συνανθρώπου του.

γ. Το φίδι είπε στους πρωτόπλαστους ότι αν φάνε από το απαγορευμένο δέντρο, ...

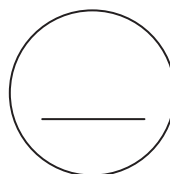
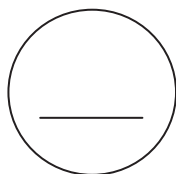
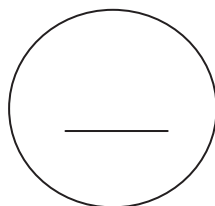
1. θα γίνουν όπως ο Θεός.
2. θα πεθάνουν.
3. θα φύγουν από τον Παράδεισο.

δ. Όταν ο Θεός ρώτησε τον Αδάμ αν έφαγε από το δέντρο, που του απαγόρευσε, ο Αδάμ του απάντησε ότι φταίει για αυτό ...

1. το φίδι.
2. ο Θεός.
3. η Εύα.

2. Γράφουμε στους κύκλους τα ονόματα Θεός, Αδάμ και Εύα και τους συνδέουμε με ένα αμφίδρομο βέλος (\longleftrightarrow), για να δείξουμε τη σχέση που είχαν μεταξύ τους.

Μετά την παρακοή των πρωτόπλαστων, οι σχέσεις Θεού και ανθρώπων και οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων άλλαξαν. Να γράψετε πάνω στα αμφίδρομα βέλη τον αριθμό 1 στις σχέσεις που πληγώθηκαν πρώτα και τον αριθμό 2 στις σχέσεις που πληγώθηκαν αμέσως μετά.

Ο Θεός δίνει ελπίδα στους ανθρώπους

Η ζωή των ανθρώπων μακριά από τον Θεό, έξω από τον Παράδεισο, δηλαδή, ήταν δύσκολη· επικρατούσε ο φόβος, ο πόνος και η εχθρότητα μεταξύ των ανθρώπων. Ο Θεός, θέλοντας να τους δώσει παρηγοριά και ελπίδα, τους έδωσε μία υπόσχεση. Ότι κάποτε κάποιος απόγονος γυναίκας (εννοώντας τον Χριστό και την Παναγία), θα νικήσει τον διάβολο, που τους ξεγέλασε. Αυτή την υπόσχεση κράτησαν οι άνθρωποι στη μνήμη τους,

περιμένοντας τη χαρμόσυνη μέρα, που ο Υιός του Θεού θα ερχόταν στον κόσμο.

Πολλές φορές, όμως, οι άνθρωποι ξεχνούσαν τον Θεό και την υπόσχεσή του. Και το κακό σκέπαζε τη ζωή τους. Η Παλαιά Διαθήκη μάς διηγείται πολλές ιστορίες, όπου ακόμη και αδέρφια αδικούσαν και πολεμούσαν ο ένας τον άλλο. Μόνο όταν ο Υιός του Θεού, ο Χριστός, γεννήθηκε στον κόσμο, οι άνθρωποι κατάλαβαν πως έπρεπε να αλλάξουν τρόπο ζωής. Μετά τον Χριστό, όσοι πιστεύουν σε αυτόν, προσπαθούν να ζήσουν σύμφωνα με τις εντολές του, φέρνοντας την αγάπη και την ειρήνη στον κόσμο.

1. Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες και υποστηρίζουμε τις δύο αντίθετες απόψεις:

Οι πρωτόπλαστοι πρόδωσαν την αγάπη του Θεού, έχασαν τον Παράδεισο και μαζί τους τιμωρήθηκαν και όλοι οι άνθρωποι.

Ομάδα Α΄: Είναι δίκαιο να ζουν όλοι οι άνθρωποι μακριά από τον Παράδεισο του Θεού, επειδή οι πρώτοι άνθρωποι έκαναν αυτό το λάθος.

Ομάδα Β΄: Είναι άδικο να ζουν όλοι οι άνθρωποι μακριά από τον Παράδεισο του Θεού, επειδή δεν έκαναν όλοι το λάθος των πρωτόπλαστων.

2. Συζητούμε το κείμενο:

Ο Αδάμ και η Εύα, παρακούοντας τον Θεό, χάλασαν τη σχέση που είχαν μαζί του αλλά και μεταξύ τους. Νομίζετε ότι αυτή τη συμπεριφορά την επαναλαμβάνει κάθε άνθρωπος στη ζωή του;

Οι σχέσεις των παιδιών με τους γονείς τους

Οι γονείς του Αντρέα και της Μαρίας αγαπούν πολύ τα παιδιά τους και το δείχνουν με λόγια και έργα καθημερινά. Συζητούν το καθετί και αποφασίζουν μαζί για αρκετά θέματα, που τους απασχολούν. Αυτό δημιούργησε μια σχέση αγάπης και εμπιστοσύνης στην οικογένεια, την οποία όλοι απολαμβάνουν. Τις προάλλες, όμως, συνέβη κάτι, που τους λύπησε.

Ήταν μια κρύα μέρα του Δεκέμβρη και ο πατέρας είχε ανάψει το τζάκι από νωρίς το απόγευμα. Τα παιδιά κάθισαν στο χαλί μπροστά στο τζάκι κι άρχισαν να παίζουν επιτραπέζια παιχνίδια. Οι γονείς ετοιμάζονταν να πάνε επίσκεψη σε έναν γείτονα τους, που μόλις είχε έρθει σπίτι από το νοσοκομείο. Πριν να φύγουν, η μητέρα είπε στα παιδιά: «Προσέξτε, μην βγείτε έξω από το σπίτι. Τώρα έχετε ζεσταθεί από το τζάκι, ενώ έξω το κρύο είναι τσουχτερό. Αν βγείτε, θα αρρωστήσετε». Τα παιδιά υποσχέθηκαν στους γονείς τους ότι δεν θα έβγαιναν από το σπίτι και συνέχισαν το παιχνίδι τους. Όταν οι γονείς έφυγαν, τα παιδιά άρχισαν να βαριούνται. Ο Αντρέας είπε στην Ελένη να πάνε έξω να παίξουν και λίγο στην αυλή. Η Ελένη του θύμισε τη συμβουλή της μητέρας τους, λέγοντάς του ότι έξω κάνει πολύ κρύο. Κοιτάζοντας, όμως, από το παράθυρο είδαν ότι στο πάρκο απέναντι μαζεύτηκαν τα παιδιά της γειτονιάς. Αυτό ήταν τόσο μεγάλη πρόκληση, που αμέσως έτρεξαν κι αυτά εκεί, για να παίξουν. Έξω το κρύο ήταν πράγματι τσουχτερό, μα τα παιδιά παρασυρμένα από το παιχνίδι έμειναν στο πάρκο και έπαιζαν για πολλή ώρα. Μόλις άρχισε να νυχτώνει, μπήκαν πάλι σπίτι και κάθισαν μπροστά στο τζάκι. Είχαν, όμως, ήδη ιδρώσει τόσο πολύ από το παιχνίδι, που σύντομα άρχισαν να βήχουν.

Μόλις οι γονείς επέστρεψαν σπίτι και άκουσαν τα παιδιά να βήχουν, τα ρώτησαν αν βγήκαν έξω. Τα παιδιά προσπάθησαν να δικαιολογηθούν, λέγοντας ότι όλα τα γειτονόπουλα έπαιζαν έξω. Το κακό, όμως, είχε ήδη γίνει. Όλη την επόμενη εβδομάδα τα παιδιά πέρασαν δύσκολα, περιορισμένα στο κρεβάτι με πυρετό και παίρνοντας αντιβίωση, μην μπορώντας να παίξουν κανένα από τα αγαπημένα τους παιχνίδια.

1. Γράφουμε στο τετράγωνο (Σ) στη σωστή και (Λ) στη λανθασμένη πρόταση:

- α. Οι γονείς βγήκαν έξω, για να πάνε στην εργασία τους.
- β. Η μητέρα είπε στα παιδιά να μην βγουν έξω, για να προσέχουν το τζάκι.
- γ. Η συμβουλή της μητέρας τους να μην βγουν έξω, ήταν σωστή.
- δ. Τα παιδιά παρασύρθηκαν από τα παιδιά της γειτονιάς.
- ε. Οι γονείς είπαν στα παιδιά ότι δεν θα δικαιούνταν να παίξουν τα αγαπημένα τους παιχνίδια για μια εβδομάδα.

2. Συζητούμε τις πιο κάτω προτάσεις.

- α. Πρέπει να υπακούμε στους γονείς μας,
 - επειδή γνωρίζουν τι είναι καλό για μας.
 - μόνο όταν μας εξηγούν αυτό που μας συμβουλεύουν.
 - επειδή θα τιμωρηθούμε αν δεν το κάνουμε.
- β. Πρέπει οι άνθρωποι να τηρούν τις εντολές του Θεού,
 - διότι ο Θεός συμβουλεύει τους ανθρώπους από αγάπη.
 - επειδή ο Θεός γνωρίζει πώς οι άνθρωποι θα γίνουν ευτυχισμένοι.
 - επειδή ο Θεός θα τιμωρήσει όσους δεν τον υπακούν.
- γ. Πρέπει πάντα να κάνουμε ό,τι θέλουμε, για να είμαστε ευτυχισμένοι.
 - Αυτό που θέλουμε είναι πάντα καλό για μας;
 - Όταν αυτό που μας αρέσει ενοχλεί τους άλλους;
 - Αν αυτό που θέλουμε απαγορεύεται;

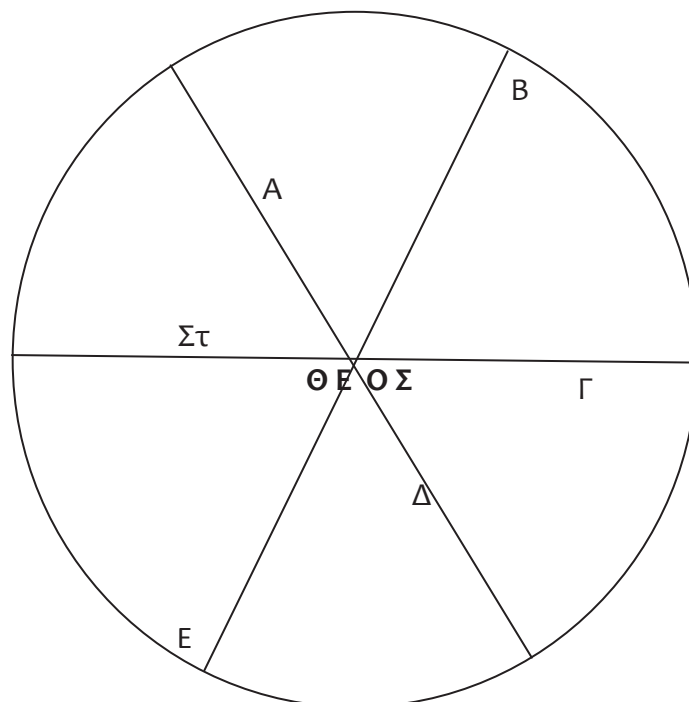
3. Ο Αββάς* Δωρόθεος είπε κάποτε ότι η σχέση των ανθρώπων μεταξύ τους και με τον Θεό είναι όπως τη σχέση των ακτίνων με το κέντρο ενός κύκλου. Το κέντρο είναι ο Θεός και οι ακτίνες ο τρόπος ζωής των ανθρώπων. Όσο οι άνθρωποι πλησιάζουν προς τον Θεό (κέντρο) τόσο πλησιάζουν και μεταξύ τους. Όσο απομακρύνονται από τον Θεό (κέντρο) τόσο απομακρύνονται και μεταξύ τους.

Αββάς*: ασκητής της ερήμου κατά τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες

Να μελετήσετε το σχεδιάγραμμα και να κυκλώσετε τα ζευγάρια των ανθρώπων που βρίσκονται πλησιέστερα μεταξύ τους: Α-Β ή Α-Στ, ΓΔ ή ΔΕ, ΔΣτ ή ΣτΒ

Να γράψετε το ζευγάρι που είναι κοντύτερα μεταξύ τους και το ζευγάρι που είναι μακρύτερα ο ένας από τον άλλο:

Κοντύτερα Μακρύτερα

4. Συζητούμε τον τρόπο συμπεριφοράς μας σε διάφορα γεγονότα με κριτήριο την αγάπη προς τον συνάνθρωπο και τον Θεό.

- α. Ο Γιώργος με κτύπησε, γι' αυτό κι εγώ
- του είπα να μην το ξανακάνει.
 - είπα στους συμμαθητές μου να μην παίζουμε μαζί του.
 - τον κτύπησα κι εγώ.
 - το είπα στη δασκάλα μου.
- β. Μου είπε η Μαρία ότι ο Αντρέας την πειράζει καθημερινά:
- Εγώ πήγα και θύμωσα στον Αντρέα.
 - Εγώ το είπα στη δασκάλα μας.
 - Μέχρι την άλλη μέρα το είχα ξεχάσει.
 - Έπεισα τις συμμαθήτριάς μου να ξεκινήσουμε να τον πειράζουμε κι εμείς.

5. Ζωγραφίζουμε τον Παράδεισο όπως τον φανταζόμαστε.

